

in dit nummer o.a:

- *Buurtvergadering*
- *Gemeente diskrimineert gehandicapte*
- *Dagverblijf Henrica*
- *Drie maal dans*
- *Verbouwingsperikelen*

juni '83 GRATIS THUISBEZORGD LOSSE VERKOOP f1,- **nummer 8**

wilhelminaplein autovrij

Maandag 16 mei is er in het gebouw van de Technische Dienst van de gemeente een vergadering geweest over de toekomstige herinrichting van het Wilhelminaplein. De belangstelling was gering, want er waren maar 13 bewoners. Toch kan gesteld worden dat er een vruchtbare gedachtenuitwisseling plaats had met de ambtenaren. En er werd een opmerkelijk besluit genomen. Zie blz. 2 en 3.

Bovendien lanceerde de gemeente in mei het langverwacht "Integraal Plan" voor de Bergen, een 70 bladzijden tellend boekwerk, waarin zij definitief uiteenzet, wat ze met deze buurt wil: er kan een heleboel, maar er is géén geld! blz 8 en 9.

Bovendien uitgebreid aandacht in dit ZOMERNUMMER voor dansmogelijkheden in de Bergen: blz 11 en verder.

REDAKTIE

Bergopwaarts, krant voor de buurt de Bergen.

Verschijnt om de twee maanden.

oplage 700 stuks.

Vaste medewerkers:

Alouine van Dooren, Hans Hoofs, Huub

Segeren, Jack van Maris, Tom Veeger,

Birgit Roosdorp, Dré Verkerk.

Typewerk: Anita Knaapen

Lay Out: Birgit en Alouine

Foto's: Jack van Maris

Eindredactie: Alouine van Dooren

Typewerk: Marij Hillenaar.

Redactieadres en opgave advertenties:

Buurtinformatiecentrum

Prins Hendrikstraat 43

Eindhoven

040-453387

Voor het eerst wordt de buurtkrant van de Bergen 'Bergopwaarts' ook verspreid in de straten tussen de Grote Berg en het Dommelplantsoen, in de hoop dat we deze mensen er een plezier mee doen en ze het gevoel kunnen geven dat ze ook ergens bij horen. Hopelijk zijn er ook binnen deze nieuwe lezerskring mensen die willen deelnemen aan de buurtorganisatie of aan deze buurtkrant, of middels ingezonden stukken eens iets van zich willen laten horen. Welkom nieuwe lezers!

Bovendien ligt voor het eerst de buurtkrant te koop in 'Het Winkeltje' van Coppens en bij Piet van Kuyk voor een gulden per nummer.

Veel plezier met dit dikke ZOMERNUMMER van Bergopwaarts.

De redactie.

"gezellig"

Al vanaf 1975 is er in verscheidene nota's van de gemeente het Wilhelminaplein ter sprake gekomen. Zo staat er in de structuurschets voor het centrumgebied van 1979

"het Wilhelminaplein moet voor dit buurtje weer een gezellig centrum worden door de noordzijde te bebouwen of te beplanten en het eenzijdig gebruik als parkeerterrein te vermindere(n)".

Het buurtcomité en verschillende buurtvergaderingen hebben ook de nodige uitspraken over dit plein gedaan: "maximaal 1/3 van het plein zal besteed kunnen worden voor parkeren en het ontsluiten van dit parkeren dient via de Willemstraat te geschieden", en "het plein heeft momenteel alle wensbare verscheidenheid aan horeca: drie bruine café's, een pub, twee bistro's, een broodjeszaak/fritestent en een india's restaurant. Verdere uitbreiding heeft zeker geen betekenis voor de buurt en zou door lawaai, verkeer e.d. enkel ten koste gaan van het woonklimaat (denk aan Stratumseind). Uitbreiding van de horeca is dus absoluut ongewenst".

Uiteindelijk is in 1981 het verkeerscirculatieplan door de gemeenteraad aangenomen waarin een ruwe verdeling voor "parkeren" en "verblijfsgebied" aangegeven staat. Vorige maand (16 mei) heeft de gemeente de uiteindelijke indeling met de aanwezige bewoners doorgesproken en als alles volgens de planning verkoopt start men met het opbreken en herinrichten na de zomervakantie.

Tijdens de vergadering stelde de heer Sikké van de afdeling verkeer van de gemeente, dat het plan gebaseerd is op uitgangspunten, die enkele jaren terug doorgesproken zijn met de werkgroep Verkeer van deze buurt. Deze wilde niet dat parkeerders via de woonstraten weg zouden rijden vanaf het plein. Hierdoor viel de keuze op een aparte aan- en afrit vanuit de Willemstraat, waardoor je sluisverkeer door de buurt zou verminderen. Het "autovrije" gebied zou vooral door de buurt gebruikt

dienen te worden en werd onder andere daarom aan de zuidkant van het plein gesitueerd. Om het gebruik van het plein zo gevarieerd mogelijk te houden is er gekozen voor een centrale parkeerautomaat i.p.v. voor iedere parkeerplaats eentje. Zo kan het plein de mogelijkheid behouden om gebruikt te worden voor manifestaties, feesten en optredens. Parkeren op dit plein wordt kort parkeren (d.w.z. voor max. 2 uur) voor bezoekers van de winkels aan de Willemstraat en de zaken aan het plein. Aan de Willemstraat verdwijnen de parkeerplaatsen als er een gescheiden fietspad aangelegd wordt. Daarnaast kunnen zakelijk belanghebbenden die kunnen aantonen dat ze hun auto nodig hebben voor hun beroep, een vertegenwoordiger of fotograaf bijv., en de bewoners aan het plein, voor vijf gulden een vergunning huren waarmee overdag op het plein geparkeerd mag worden. In de eerste fase van dit plan zullen er veertig parkeerplaatsen komen voor kort-parkeerders en veertig gereserveerd worden voor vergunninghouders. Na enkele maanden zal er bekeken worden of er veel vergunningen afgegeven zijn en kan er misschien een aantal parkeerplaatsen opgedoekt worden als er maar weinig vergunningen aangevraagd zijn. Dit betekent dan niet automatisch dat het autovrije gebied aan de zuidkant groter wordt, want aan de Willemstraat heeft men plannen om een gebouw neer te zetten die het plein zal afsluiten, en dit kost dan de nodige parkeerplaatsen.

geen groen!

Op de vergadering van 16 mei s'avonds werden enkele voorstellen gepresenteerd door de Dienst Openbare Werken om dit "autovrije gebied" in te delen. Men had als voorbeeld het Belgiëplein in Noord Woensel bekeken en kwam met voorstellen voor een klein podium, een praathoeke en wat zitmuurtjes en tevens enkele bomen en wat struikgewas als beschutting. De mening van de aanwezigen was hierop erg negatief: "voor ons a.j.b. geen groen, laat het maar zoals het is, anders wordt het toch een rotzooi binnen enkele weken. Zet er maar een paar bomen neer en enkele bankjes dan zijn we dik tevreden".

Hierop is er uiteindelijk besloten om zo weinig mogelijk te doen aan het plein, maar wel te zorgen dat er geen auto's meer kunnen parkeren. Er komen wat bomen en enkele bankjes. Pas bij de tweede fase -eventueel al over een jaar als alles meezit - kan het plein alsnog bekeken worden in zijn definitieve vorm.

tweedeling

Net voorbij de hoek van het Wilhelminaplein en de Pr. Hendrikstraat, achter kaffee de Groot hebben Frank en Paul Wintermans samen met Martien

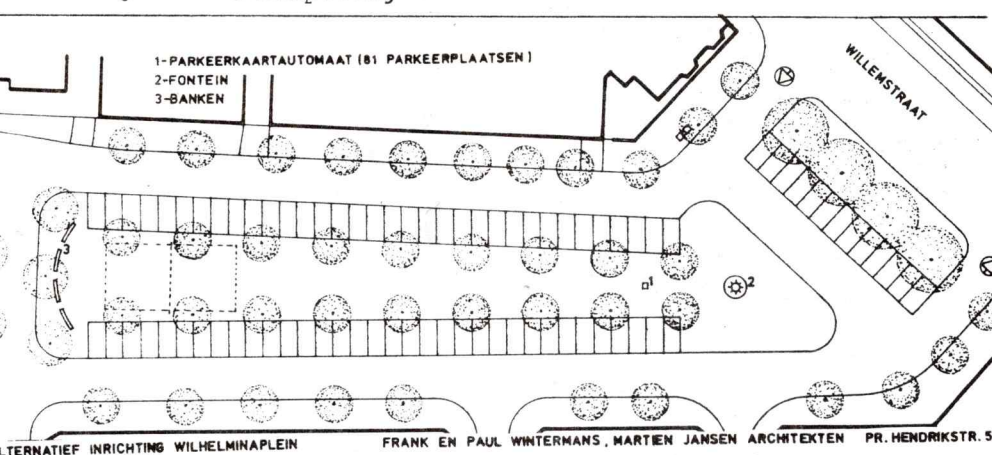
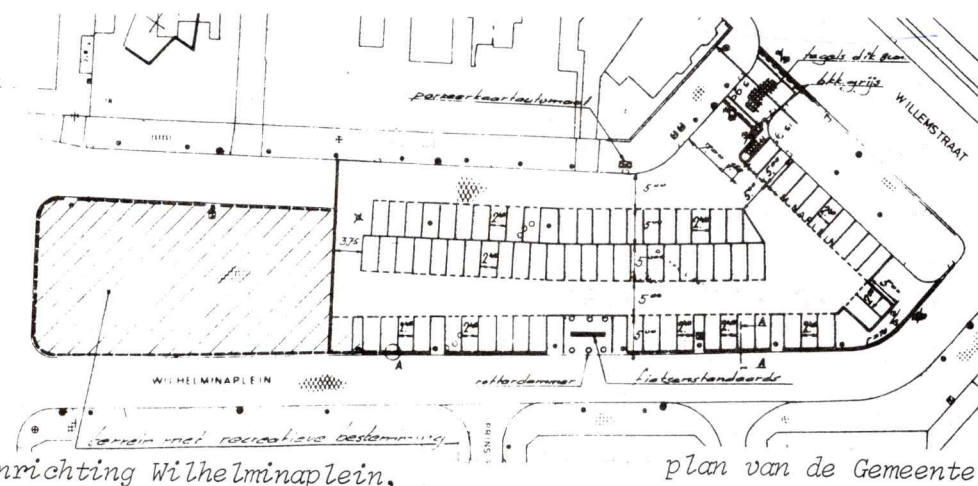
NOODKREET NOODKREET NOODKRE

DE SPIEGEL JONGT!!

In het schuurtje achter café de Spiegel, Prins Hendrikstraat 38, heeft een GRIJS GESTREEPTE POES met WITTE POOTJES haar toevlucht gezocht met JONGE POESJES van ongeveer 2 weken oud. Wie is de eigenaar? Of wie is in de poesjes geïnteresseerd? Telefoon 449232.

centrum"

Tom Veeger

Jansen al enkele jaren hun architectenburo. Als reactie op het gemeentelijk plan hebben zij dit alternatief voorgedragen. Ondanks het feit dat de gemeente dit voorstel tijdens de inspraakavond afwees als niet voldoende aan reeds eerder gemaakte randvoorwaarden, reden genoeg om er aandacht aan te besteden. Want verscheidene bewoners van het plein zagen dit voorstel meer zitten als dat van de gemeente. Enkele opmerkingen die Frank Wintermans maakte tijdens een gesprek op hun buro: "We gaan er van uit dat het aantal parkeerplaatsen aangegeven door de gemeente, namelijk 80 stuks, wel noodzakelijk zal zijn, en hebben dit aantal ook aangehouden. Maar het gemeentelijk plan tast de ruimtelijke structuur aan van het plein en dat zou jammer zijn, want het is een mooi plein. Ze gaan niet creatief om met dit plein, er komt een vreemde tweedeling waarbij je ook nog een gedeelte opvult met een buurtvreemd element, een parkeerterrein alleen nog te bereiken vanuit de Willemstraat. In ons plan vermeng je het parkeren op een veel vriendelijkere manier met de rest en hou je in het midden een vrij lange ruimte over waar niet geparkeerd mag worden. Hierdoor blijft het plein toch één geheel in tegenstelling tot die vreemde tweedeling van de gemeente. Je accentueert de lengte van het plein ook nog door de rijen bomen en de afsluiting met een fontein.

Zo'n fontein kan 's zomers best gezellig zijn om 's avonds even te gaan zitten, eventueel met een pilsje erbij. We hebben het terras voor de café's niet uitgebreid want als ervoor niet meer geparkeerd mag worden is er zat plaats om de fietsen op de

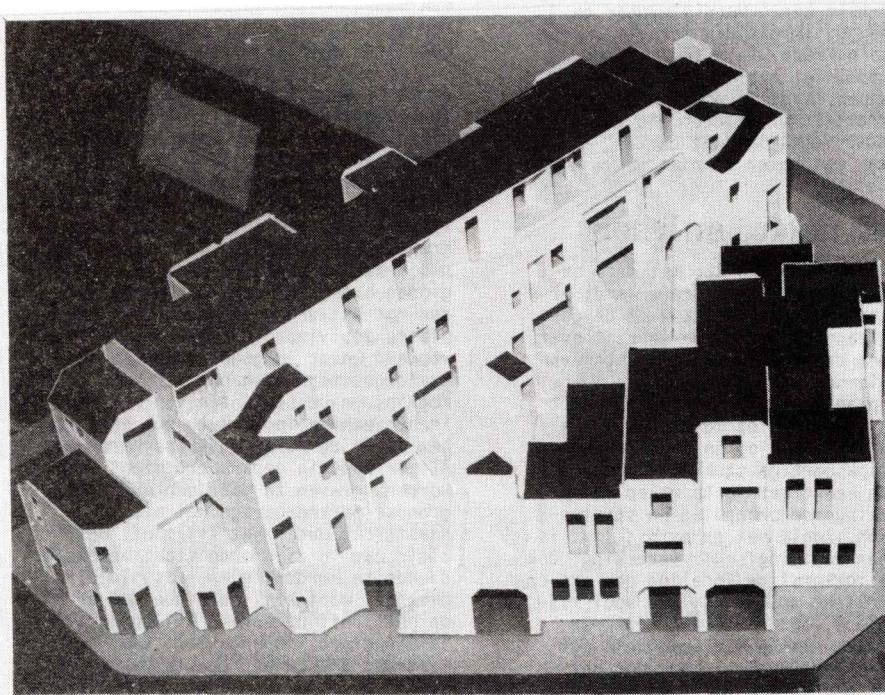
straat te zetten en kun je er genoeg stoeltjes kwijt. Men hoeft echt niet zo bang te zijn dat auto's vanaf het plein, na er geparkeerd te hebben, via de woonstraten zullen weggrijden. Mensen die hier niet thuis horen zullen het zichzelf echt niet zo moeilijk maken, ze hebben er niets te zoeken, en het nodigt niet uit, zeker niet als de Kleine Berg ook nog winkelerf wordt".

afschermend gebouw

In verschillende nota's de afgelopen jaren komt een gebouw voor dat in de toekomst het Wilhelminaplein aan de kant van de Willemstraat zal afsluiten. Ook in het bestemmingsplan dat nu bij de gemeente in de maak is en binnenkort aan de buurt gepresenteerd zal worden, komt dit gebouw voor. Om een idee te geven wat zoiets kan worden zijn we bij Harrij Gits langs geweest, die tijdens zijn studie aan de TH ooit een plan voor deze plek heeft getekend. Om vergissingen te voorkomen: dit is natuurlijk geen officieel plan, maar een plan, gemaakt in het kader van Harrij's studie.

Het gebouw heeft een driehoekige vorm, met op de begane grond winkels en ruimtes voor bedrijfjes en kantoren, met erboven woningen. Aan de kant van de Willemstraat heeft Harrij de winkels wat terug gelegd waardoor de mensen beschut tegen de eventuele regen langs de winkels kunnen lopen. Aan het Wilhelminaplein komen enkele ruimtes voor bedrijfjes, bijv. een dokterspraktijk die met een trapje intern verbonden kan worden met de erboven liggende woning, gekombineerd wonen en werken dus.

vervolg blz. 4

vervolg blz. 3

De woningen aan de Willemstraat variëren in grootte, er zijn enkele gezinswoningen maar ook woningen voor alleenstaanden. Op de maquette is ook goed te zien dat er twee blokken zijn, een lange langs de Willemstraat en een kleinere aan de kant van het plein. Hierdoor wordt onder andere voorkomen dat het een te massieve klomp wordt. Het is een levendig plan, met verspringende hoogtes, het gebruik van grote terrassen en trapjes. Het geeft in ieder geval een aardig beeld wat zou kunnen komen als men besluit dat er hier bebouwing moet komen.

VAN DE PLUS MINUS ZES NOG BEWOONDE PANDEN AAN HET PLEIN ZIJN WE BIJ DRIE ERVAN LANGS GEWEEST OM TE PEILEN WAT MEN NU VINDT DAT HET "IDEALE" WILHELMINA- PLEIN ZOU MOETEN ZIJN.

bier en warme worst

Marijke en Ben van Genugten wonen aan de kop van het Wilhelminaplein op nr. 16. "Je zou het plein zo moeten inrichten dat er in geen geval meer 'n salsa-tent kan komen te staan. Wel dat het gebruikt kan worden voor incidentele activiteiten, maar niet 4 dagen lang tot 2 uur 's nachts. Je wordt er knettergek van, die dagen. 'n Idee zou zijn om in het midden een fontein te plaatsen. Een Wilhelminafontein, die dan flink hoog is, anders bouwen ze de tent er nog overheen. Eenmaal per jaar komt er dan bier uit en gaan wij er warme worst verkopen. Maar serieus, het plein hoeft niet zoveel veranderd te worden, wat boompjes, die tegen een stootje kunnen, want perkjes en ander groen wordt toch binnen de kortste keren vernield door de LTS-jeugd. Ik zit dan meer te denken aan zo'n Frans pleintje, verhard, maar dan niet met die belgische kinderkoppen, want je moet er kunnen rolschaatsen en swingen als er weer een buurtfeest is; wat banken, hier en daar wat bomen en niet al te veel auto's".

niet zo'n sukses

Op Wilhelminaplein 22, met drie bewoners Rob, Frans en Grer, wordt er tijdens het koffiedrinken in de gemeenschappelijke keuken gepraat over hoe men denkt over het inrichten van het plein.

"Het plan van de gemeente zoals het er nu ligt is niet zo'n sukses. Ze delen het plein op in twee wel erg ongelijksortige stukken en de verdeling heeft weinig te maken met de omringende bebouwing en stratenpatroon. Zoals het er nu bij ligt is het een veel logischer verdeling. Ook is de toekomstige indeling een erg on-economische oplossing, erg veel rijweg t.o.v. de hoeveelheid parkeerplaatsen. Als je dan toch iets met het plein wilt doen, maak dan het terras bij kaffee de Groot en Wil-

helmina maar wat groter en zorg dat er meer ruimte komt om je fiets daar kwijt te kunnen. Het plein zou in ieder geval wel een stedelijk karakter moeten houden, dus geen groot grasveld. Plaats bomen langs de rand en houdt het bestraat. Het parkeren niet zo erg gekoncentreerd als bij het gemeentelijk plan, maar langs de rand bijvoorbeeld. Om heel eerlijk te zijn hebben we er nog niet erg diep over nagedacht. Het heeft toch geen zin, want het enige wat je van de gemeente mag is praten over dat kleine stukje op het eind van het plein, hoe dat ingericht gaat worden, want de rest ligt al lang vast".

ondergrondse garage

Diny Schreurs en Daan Bouhuys wonen al enkele jaren aan het Wilhelminaplein, nummer 18. Na eerst een tijd in de Julianastraat gewoond te hebben konden ze dit pand kopen. In de werkruimte van Daan op de begane grond, praten we met z'n drieën over wat hun mening is over de buurt en wat er met het plein zou moeten gebeuren. "We hebben hier wonen en werken gekombineerd. Op de begane grond heb ik mijn werkruimte als ontwerper, en we wonen er met z'n vieren boven. Doordat je in mijn werk nogal afhankelijk bent van de bekendheid die je hebt - je opdrachtgevers moeten je makkelijk weten te vinden - kun je niet zonder al teveel onkosten besluiten om te verhuizen. En het verkopen van een huis, waar je met z'n tweeën hard voor hebt moeten werken om de hypotheek op te brengen, doe je niet gauw. We hebben indertijd gekozen om in deze buurt te blijven, want het is hier prettig wonen; het is dan wel jammer dat het de laatste jaren steeds verder achteruitgaat. De gezinnen trekken weg, kamerbewoners komen ervoor in de plaats; meer café's en soosen, die s'avonds voor de nodige overlast zorgen. De verbondenheid met wat er met een buurt gebeurt verminderd dan ook sterk. Veel bewoners wonen hier maar voor korte tijd. Je zou dan ook niet van een buurt moeten spreken, maar van een wijk zonder onderlinge band. Het plein moet je laten zoals het is. Niet met je poten aankomen. De gemeente heeft al de nodige pleinen in Eindhoven verziekt: het stationsplein, de Markt, het Lodewijk Napoleonplein. Laten ze in ieder geval nog een van de weinige stukjes Eindhoven dat nog wat allure heeft, niet verpesten. Er is in het geheel niet creatief gedacht over wat er met dit plein zou moeten gebeuren. Om te beginnen had er al gezorgd moeten worden dat het vreemparkeren niet meer plaats zou vinden. Na een rustig weekend wordt je goed kwaad als er maandagochtend de mannetjes van Philips en de studenten van het IHBO in hun eentje in de auto ook nog, het plein de hele dag volparkeren. Als er zonnig geparkeerd dient te worden, graven ze maar een ondergrondse parkeergarage net als in Maastricht onder het Vrijthof. Het plein zou in zijn oude staat hersteld dienen te worden, geen grasveld of perkjes; want kijk maar hoe dat er op het Treffinaterrein bijligt: dat is één groot hondentoilet. Laat het bestraat en hou het meeste parkeren eraf".

voor onze kamer
bewoners:

Menu 7,50

"DE ZWAAN"

Heilige Geeststraat
Eindhoven
tel. 040 - 448992

hara
spot

INLICHTINGEN: Cees Tempel tel. 81 59 22
Theo Ramakers tel. 51 13 73
Hanny Vinken tel. 52 53 74

st Catharinastraat 1b

wassalon
PERFEKT

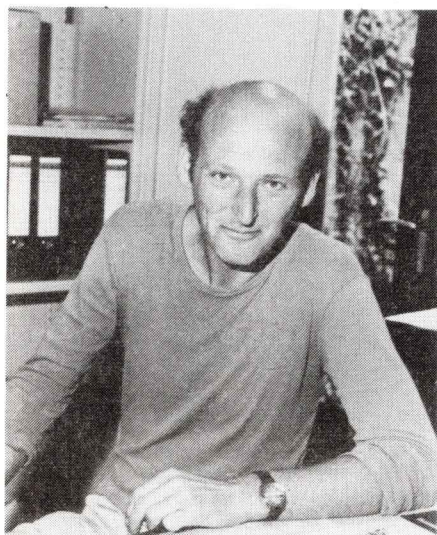
WIJ WASSEN VOOR U
COMPLEET MET DROGEN
5 KG VOOR F 9,25

PRINS
HENDRIKSTR. 23a

turbulente buurtvergaderingen

Na twee turbulente en enigszins verwarde buurtvergaderingen op 19 mei en 2 juni j.l. is het nog steeds niet duidelijk, hoe de bewoners van de Bergen zullen reageren op het Integraal Plan van de gemeente (zie het artikel hierover op blz. 8).

afscheid hans hoofs

Na twee jaar trouw het Buurt-informatie-centrum in de Prins Hendrikstraat te hebben bemand, is stadsvernieuwingsdeskundige Hans Hoofs ons plots ontvallen. Neen, niet overleden hoor maar een andere baan gevonden. Omdat de baan in onze buurt maar tijdelijk was zocht hij al een tijdje naar iets anders. Onlangs heeft hij een baan in gouda gevonden, waarheen hij ook zo snel mogelijk vanuit Tilburg hoopt te verhuizen met Roos en Chitra. Hij wordt daar full-time stadsvernieuwingskoördinator. Hopelijk wordt de leeggevalle plaats van Hans snel opgevuld, want juist op dit moment heeft de buurtorganisatie die ondersteuning keihard nodig. Omdat de stadsvernieuwingsdeskundige formeel in dienst is van de gemeente en bij de gemeente een sollicitatie-stop geldt, wil de gemeente eerst binnen haar eigen gelederen zoeken naar kandidaten. De vraag is natuurlijk of die stoel een gemeente-ambtenaar wel past. Als er na 1 september niemand geschikt bevonden is, kan er mogelijk buiten de gemeente worden gezocht. De buurt de Bergen heeft recht op een stadsvernieuwingsdeskundige tot ten minste augustus 1984.

Voor mensen die nog van Hans Hoofs afscheid willen nemen, kan dat op 28 JUNI 'S AVONDS IN HET BUURTINFORMATIECENTRUM, PR. HENDRIKSTRAAT 43.

Voor de eerste vergadering hierover had het buurtcomité de belangrijkste punten uit dat Integraal Plan voor de bewoners samengevat, hetgeen resulteerde in een opsomming van 14 terreinen of gebieden in onze buurt, waar volgens het comité de gemeente in de gaten gehouden moet worden. Maar in plaats van tot gezamenlijke standpunten te komen, verzandde de buurtvergadering van 19 mei enigszins in allerlei ingewikkelde discussies, die eigenlijk niet aan de orde waren, maar die wel de vergadering een onverwachte wending gaven. Zo stelden sommige aanwezigen vragen bij het feit dat met name jongeren actief zijn in de buurtorganisatie en geen oudere mensen, en dat het comité daardoor niet op zou komen voor de belangen van de oudere bewoners in de buurt. Dit werd van verschillende kanten echter fel bestreden. Zo vond ook iemand dat kamerbewoners die hier maar kort wonen en dan weer naar elders verhuizen minder rechten zouden moeten hebben dan mensen die hier vele jaren wonen. Hierop werd eveneens fel gereageerd. Enerzijds voelden verschillende actieve mensen zich rechtstreeks aangesproken, omdat ze toevallig ook op kamers wonen. Bovendien werd gesteld dat het vele verhuizen van kamerbewoners vast ook iets te maken heeft met de slechte kwaliteit van de woonruimte en de hoge huren. Waar je goed woont immers, ben je helemaal niet geneigd om te verhuizen. Daarom verdienen ook de woonproblemen van de kamerbewoners in onze buurt de nodige aandacht.

laaiende discussie

Verder stelden enkele bewoners de vraag of het wel verantwoord is dat het buurtcomité voor elk terrein dat in de toekomst vrij komt voor nieuwbouw, eist dat er woningwetwoningen komen. Zij vonden deze eis irrealistisch en naïef, gezien het feit dat de gemeente moet bezuinigen en dus geen geld heeft. "Het belangrijkste is dat er woningen komen, goedkoop of duur, als het maar snel is" stelden zij. "Maar als je nu alleen maar woningwetwoningen eist heb je kans dat er jaren lang helemaal niets komt. Daarom moet je je eisen niet zo hoog stellen, en bijvoorbeeld proberen een projectontwikkelaar te interesseren." Daarmee hadden zij een laaiende discussie opgeroepen over woningnood, betaalbaar wonen en de noodzaak van betaalbare huurwoningen. Verschillende aanwezigen vonden het afkeurenswaardig om je als buurt er al van tevoren bij neer te leggen dat er geen geld is. "Als je niet eens de eis stelt dat er goedkope woningen komen," zo stelden ze, "dan is wel zeker dat ze er ook niet komen. En als je die eis wel stelt dan mag je nog blij zijn als er uiteindelijk 20 procent van de nieuwbouw betaalbaar is. De gemeente moet nu eenmaal continu onder druk worden gezet," aldus deze aanwezigen. Tot nu toe is in elk geval gebleken,

dat het overgrote deel van de gerealiseerde nieuwbouw in deze buurt bestaat uit kleine appartementen, die je voor meer dan een ton moet kopen, of die 1000 gulden per maand aan huur moeten opbrengen. De mensen die daarin komen wonen zijn meteen klanten voor het huurdersspreekuur omdat die huren veel te hoog zijn, dus ligt het meer voor de hand dat we nu al eisen stellen zodat niet later de nieuwe bewoners in te kleine en te dure woningen blijven te zitten. Bovendien zijn er ook heel wat huidige bewoners in de buurt die van een kamer naar een betaalbare woning zouden willen verhuizen. Alleen op het Treffina-terrein is het gelukt na veel actie dat er ruimere woningen komen voor betaalbare huren. Een gezinswoning gaat daar 500 gulden kosten.

redelijke eis

Op de tweede buurtvergadering op 2 juni, die nodig bleek omdat nog steeds geen konklusies waren getrokken, stelde de heer Maas, makelaar aan de Prins Hendrikstraat, dat de gemeente er niet op hoeft te rekenen, dat projectontwikkelaars geïnteresseerd zullen zijn om op terreinen in deze buurt te bouwen zonder dat ze subsidie krijgen. De prijs van de grond zal toch door de gemeente moeten worden teruggebracht tot om en nabij 15.000 gulden per woning. Als er dan premie-koop-woningen worden gebouwd, is dat volgens Maas een kwalijke zaak, omdat die onder de druk van de woningnood worden gekocht en alleen betaalbare maandlasten hebben, zolang er flink subsidie bij gegeven wordt. Maar als deze kopers weg willen en hun woninkje of appartement willen verkopen, blijkt dat ze er minstens 30.000 gulden minder voor terug krijgen dan ze eerst zelf ervoor betaald hebben.

Je zou dus net zo goed de noodzakelijke grondprijsverlaging en de subsidiegelden kunnen gebruiken om premiehuur of de nog wat goedkopere woningwetwoningen neer te zetten, die niet de genoemde problemen opleveren. Het kost gemeente en Rijk praktisch evenveel en de bewoners worden niet bedrogen.

Met dit onverwacht betoog van een makelaar waren de meesten nu wel overtuigd dat "woningwetwoningen" een redelijke eis is.

16 juni vergadering

Om een definitieve uitspraak te doen over het Integraal Plan zal een groepje van 7 mensen een voorstel maken, waarover op DONDERDAG 16 JUNI een laatste buurtvergadering gehouden zal worden.

Dan moeten de aanwezige buurtbewoners definitief een standpunt goedkeuren, dat namens de bewoners van de Bergen naar de gemeente zal gaan.

KOMT U OOK?

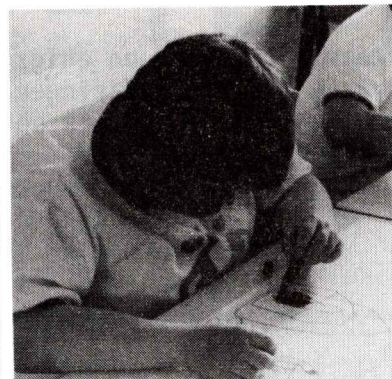
DONDERDAG 16 JUNI, 20.00 UUR.
BUURT-INFORMATIE-CENTRUM.

HENRICA, DAGVERBLIJF VOOR OUDE

Dré Verkerk

In de buurtkrant van februari dit jaar hebben we al het bestaan van dagverblijf Henrica kunnen vernemen. Enkele mensen die daar dagelijks komen, vertelden iets over zichzelf via zelfgemaakte tekeningen, brieven en één foto. In dit artikel wordt wat meer ingegaan op het reilen en zeilen en de functie van dit dagverblijf.

De mensen die hier dagelijks komen, wonen thuis bij hun ouders of familie. Van maandag tot en met vrijdag vertoeven zij hier tussen 9 en 3 uur. De plaatsen waar zij vandaan komen zijn verschillend: enkelen werkten eerst op een sociale werkplaats, waar zij niet goed mee konden of wilden werken, enkelen komen van Z.M.L.K.-scholen (zeer moeilijk lerende kinderen) en weer anderen van dagverblijven voor jongeren. De leeftijd van deze ligt tussen de 20 en de 40 jaar.

dagindeling en bedoeling ervan

Het dagverblijf is niet gericht op het verzetten van werk, maar op het spelenderwijs leren en stimuleren van vaardigheden die in het dagelijkse leven nodig zijn. Het accent ligt vaak op de dagelijkse taken die er in het huis te doen zijn. Om dit doel te verwezenlijken wordt er gebruik gemaakt van vaste programma-onderdelen, die plaatsvinden op een vast tijdstip. De activiteiten buitenshuis zijn zwemmen, sporten, logopedie. De activiteiten in het dagverblijf zelf zijn handwerken, muziek, spel, expressie, in de tuin werken, naar de stad gaan. De groepen waarin dit gebeurt zijn altijd dezelfde. Als de mensen 's morgens om 9 uur komen, beginnen ze met hun eigen vaste 'taakjes' zoals schoonmaken, koffie zetten, vogeltjes voeren en andere werkzaamheden in dezelfde orde. Daarna is het gezamenlijk koffie drinken. Om kwart voor tien wordt er begonnen met het vaste programma-onderdeel van die dag tot en met twaalf uur. Op dit tijdstip wordt er gepauzeerd en gegeten van het zelfmeegebrachte brood. Om kwart voor één begint het programma weer tot en met drie uur. Dan worden de mensen opgehaald door de busjes die hen naar huis brengen.

rondleiding

Bovenstaande informatie komt voort uit een gesprek met Ine, een stagiaire aldaar. Maar het leek ons ook zinnig om te kijken hoe het er in de praktijk aan toe gaat, om in contact te komen met de mensen waar ik over schrijf. Op een dinsdagmiddag om + 1 uur stap ik de Prins Hendrikstraat 56 binnen, het adres van het dagverblijf. Ine ontvangt me en we gaan een groepsruimte binnen. Het is nu nog pauze en ieder is nog bezig met zaakjes die hij/zij zelf leuk vindt: gezellig babbelend bordurend, of stil puzzelend in een hoekje. Als ik voorgesteld wordt, wordt er nogal verlegen op mij gereageerd, enkele mensen groeten mij. Omdat het pauze is heerst er een gezellige drukte. Mensen van andere groepen zijn ook in deze groepsruimte omdat ze hier vrienden hebben en omdat het gezellig is. De ruimte zelf is groot. Voorin zijn er banken in een vierkant met in het midden een tafel. Hier wordt koffie en thee gedronken. De rest van de ruimte bestaat uit tafels en stoelen waaraan gewerkt kan worden. Aan de muur hangen kollages van projecten die de groep gemaakt heeft. De kollages gaan over voeding en kleding en is een vrij expressieve manier om mensen vertrouwd te maken met deze onderwerpen.

Mijn gids en ik maken aanstalten om naar boven te gaan. Een vrouw, zelf klein van stuk houdt Ine aan en gebaart met haar armen dat ik erg groot ben, wat inderdaad klopt. Als ze naast me komt staan voel ik me Maxi van Mini en Maxi. Boven is er nog een groepsruimte. Elke groepsruimte biedt een plaats aan ongeveer 10 mensen. Er wordt aanstalte gemaakt om weer met het programma te beginnen. Eerst moet er nog wat opgeruimd worden. Net als op de andere groepen is hier ook een werker aanwezig die er toe bijdraagt dat het groepsgebeuren zo goed mogelijk loopt. De mensen zijn nu tamelijk moe, omdat er die ochtend gesport is. We vervolgen onze tocht en ik kom erachter dat het dagverblijf zich niet alleen beperkt tot Prins Hendrikstraat 56, maar dat er ook nog een nummer 58 bijhoort. Dit pand bevat ook ruimte voor een of twee groepen (in de hoeveelheid aan verkrengen indrukken ben ik vergeten hoeveel precies). Achter het huis is er een joekel van een tuin die doorloopt tot aan het pand in de Kleine Berg. Een jongen in een stofjas is hierin bezig het eigen moestuintje met water te besprengelen. Hij zegt met zo'n tuin erg in zijn nopjes te zijn. Voordat ik een gesprek met hem kan beginnen is hij alweer met zijn gieter vertrokken om zijn werk te verrichten.

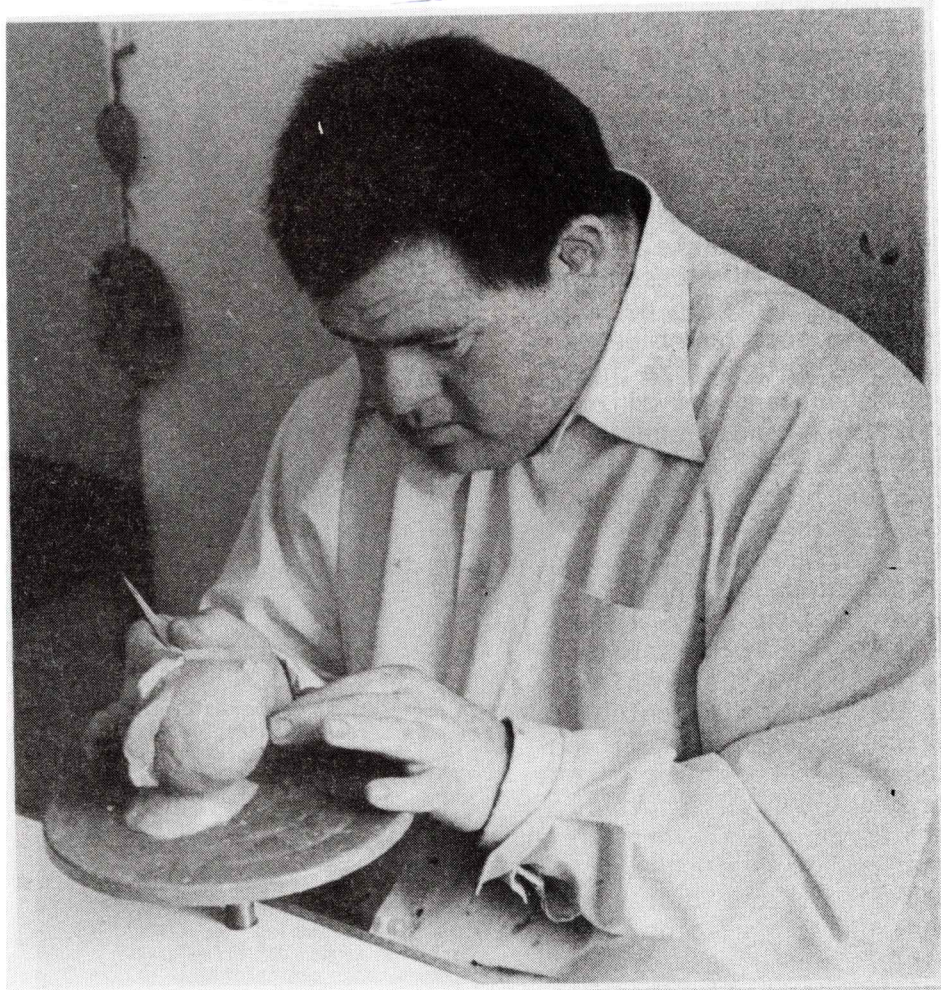
RE GEESTELIJK GEHANDICAPTEN

handarbeidruimte en muziekkelder

Via de tuin komen we terecht in het pand aan de Kleine Berg, in ruimte nog een stuk groter als de andere panden. Naast 2 groepsruimtes is er nog een muziekkelder. Al van verre horen we de drums ritmische geluiden produceren. Een meisje zit vol plezier op de drums te spelen. Als ze uitgespeeld is voegt ze zich giechelend bij de andere mensen die in een kring om een orgel zitten. Achter het orgel zit een vrouw liedjes te spelen geheel uit het hoofd, met het gemak van een professional met 30 jaar bühne-ervaring. De anderen zingen mee onder aansporing van een vrouw, waarvan ik denk dat ze de muziklerares is. Aan het zingen merk ik iets van terughoudendheid en verlegenheid omdat ik erbij ben. Dit merkte ik ook bij de andere mensen, wat overigens wel te begrijpen is, en ikzelf ben ook niet in het bezit van een dusdanige vlotheid om die verlegen sfeer in enkele minuten te doorbreken. Aftasten van beide kanten dus. In de handenarbeidruimte aangekomen is men druk bezig met het vervaardigen van huiselijke voorwerpen in het klein: kussens, banken, spiegels, aanrechten, wastafels. Deze activiteiten horen bij het projekt wonen. Op deze manier kan men er achter komen wat er nodig is bij het wonen op zichzelf. In een aangrenzende ruimte staat een van hout getimmerd minihuis waar de voorwerpen in moeten passen. We gaan weer terug naar Prins Hendrikstraat 56 om koffie te drinken. Als ik er een tijdje zit, merk ik dat de sfeer wat lossen wordt.

integratie

Dat de mensen weer naar huis gaan (de 'maatschappij' in) is een belangrijk verschil met de internaten waar mensen vaak geïsoleerd wonen van het maatschappelijk gebeuren. Dat het dagverblijf in een woonwijk ligt heeft ook te maken met het contact houden met de buitenwereld. Dit komt onder andere tot uiting in het boodschappen doen en het naar de stad gaan. Om meer bekendheid te geven aan het dagverblijf is onder meer contact opgenomen met de buurtkrant. Dit in het kader van integratie. Tot deze integratie behoort ook het feest wat plaatsvindt op 8 juni a.s. Helaas is met grote zekerheid te voorspellen dat de buurtkrant dan nog niet uit is. Vooral ook omdat de buurt op dit feest is uitgenodigd. Een leuk tintje aan het feest is dat het geheel in de jaren-twintig-stijl is aangekleed. Ouderwetse pakken, jurken en hoeden dus. Het is dan niet alleen dat geestelijk gehandicapten contact met de buitenwereld moeten houden, maar ook andersom.

DE VERGEEDEN TID

Antiekwinkel
Opvallend mooie dingen in alle genres.
Open van dinsdag t/m zaterdag, van 12 tot 17.30 uur.
Kleine Berg 19 - Eindhoven - 040-445228.
Privé: Meierijlaan 2 - Eindhoven - 040-412789.

POTTENBAKKERIJ
SINTER

GROTE BERG 97.
5611 KJ EINDHOVEN.
TEL.: 040-451980.

KATJA TUINIER

woe. do. vrij. 11-18 u.
za. 11-17 u.

Jack van Maris

toekomst buurt

Nadat 10 jaar geleden de eerste ongeruste geluiden vanuit deze buurt de gemeente bereikten, ligt er nu eindelijk het lang verwachte **INTEGRAAL PLAN DE BERGEN**. In dit boekwerk van 70 bladzijden, dat de gemeente in mei openbaar maakte, staat in compacte vorm beschreven wat de gemeente in de toekomst in onze buurt denkt toe te staan, wat ze juist wil tegengaan, wat zijzelf wil aanpakken of stimuleren en wat zij aan anderen denkt over te laten.

Bij het Integraal Plan is een tijdschema gevoegd waarin tot en met 1987 is aangegeven, wat ze nog wil aanpakken: dus welke straten ze nog wil verbeteren, waar ze nog groen wil aanleggen, welke woningen zij wil aankopen om te verbeteren, welke bedrijven en scholen ze uit de buurt wil verplaatsen, waar zij woningen denkt te bouwen, of ze dit door een woningbouwvereniging, een partikulier of een projectontwikkelaar wil laten doen, welke bedrijven en instanties zich nog in de Bergen mogen vestigen en in hoeverre die zich mogen uitbreiden etcetera.

10 jaar vooraf

Wanneer dit **INTEGRAAL PLAN** door de gemeenteraad wordt goedgekeurd, is het de bedoeling dat zoveel mogelijk onderdelen ervan worden vastgelegd in het bestemmingsplan voor de buurt, in de stedelijke welzijnsplanning, de scholenplanning en dergelijke, zodat ze mettertijd ook werkelijk gerealiseerd kunnen worden. Het is dan voorlopig het eindpunt van de actieve planvorming, zoals die rond onze buurt de afgelopen 10 jaar heeft plaatsgevonden.

Want het Integraal Plan is niet uit de lucht komen vallen. In 1973 stuurde het Komitee Bergbewoners (voornamelijk winkeliers die aan Grote en Kleine Berg wonen) de gemeente een zwartboek om de gemeente op de vele problemen van dit buurtje attent te maken.

Bovendien ontstond een jaar later een buurtkomitee dat de rest van de bewoners vertegenwoordigde en eveneens allerlei problemen naar voren bracht.

In opdracht van Burgemeester en wethouders werden de uiteenlopende problemen geïnteriseerd in de "Diskussienota de Bergen" die in 1975 aan de buurt gepresenteerd werd. Een jaar lang werd deze nota door ambtenaren, winkeliers en bewoners besproken, hetgeen er in 1978 in resulteerde dat de gemeenteraad de buurt de Bergen met een officiële term tot "Rehabilitatiegebied" verklaarde. Dat wilde zeggen dat er geld voor onderzoek, voor een informatiecentrum en voor de aanpak van een aantal problemen kon worden uitgetrokken. Uiteindelijk diende er een plan te komen voor de manier waarop alle uiteenlopende problemen aangepakt moesten worden.

DAT IS NU HET INTEGRAAL PLAN DAT MOMENTEEL OP TAFEL LIGT.

intussen...

Omdat het maken van een Integraal Plan zo lang duurt (in dit geval 5 jaar!) kon niet in alle opzichten hierop gewacht worden. Zaken die duidelijk en urgent waren konden meteen al aangepakt worden. Zo werd tot nu toe al gewerkt aan de inrichting en bebouwing van het Treffinaterrein, de herinrichting van een aantal straten, de verbetering (eventueel onder dwang van een 'aanschrijving') van slechte woonpanden, en heeft de gemeente toegestaan dat een aantal partikulieren in de buurt nieuwbouw pleegden: met name kleine appartementen in de premie-koop of vrije sektor. Bovendien werd de "muziekschool" tussen de Catharinastraat en Prins Hendrikstraat verbouwd tot wooneenheden voor één- en tweepersoonshuishoudens. Overigens is alle nieuwbouw die door partikulieren gebouwd werd klein (appartementen) en behoorlijk duur.

meer gezinnen en woongroepen

De bedoeling is echter ook - stelt de gemeente nu - dat er in de toekomst nieuwbouw gepleegd wordt, die geschikt is voor gezinnen met kinderen en woongroepen. Immers - zo constateert ook de gemeente - de bevolkingssamenstelling van deze buurt is wel erg eenzijdig geworden: het overgrote deel van de huishoudens bestaat uit één of twee personen, het overgrote deel bestaat uit jongeren en er wordt relatief erg vaak verhuisd. Hoewel dit niet zonder meer negatief ervaren hoeft te worden - dit soort buurten heeft voor bepaalde mensen ook juist aantrekkelijke kanten - moet er toch een wat minder eenzijdige bevolking komen. Daar het moeilijk is om de oude herenhuizen hiervoor geschikt te maken (deze zijn vaak beter geschikt voor kamerbewoning en eigenlijk te groot voor gezinnen), moet middels nieuwbouw gestreefd worden naar woningen voor gezinnen en woongroepen. En dan wel liefst in de goedkopere, gesubsidieerde sfeer en met een tuin, aldus de gemeente. Bij toewijzing voor deze woningen moeten bewoners uit de Bergen zelf voorrang hebben (bij gelijke urgentie met anderen).

Bovendien moet ook voor enkele slechte panden die de gemeente aankoopt bekeken worden of ze voor gezinnen of woongroepen verbouwd kunnen worden, aldus de gemeente. De bestaande panden, met name die, welke per kamer of aan woongroepen verhuurd worden, heeft de gemeente onderzocht. Eigenaren konden en kunnen advies en informatie krijgen voor renovatie, maar hiervan is nogal weinig gebruik gemaakt. De gemeente zal voor advies en begelei-

definitief bepaald

ding overigens wel beschikbaar blijven.

Daar waar onderhoud of voorzieningen ontoelaatbaar slecht bleken te zijn is opgetreden of zal nog opgetreden worden met behulp van "aanschrijving" van de eigenaar. Dat wil zeggen dat deze gedwongen wordt de ontoelaatbare zaken op te knappen. Een paar zeer slechte panden - met name in de Heilige Geeststraat - wil de gemeente aankopen om ze zelf op te knappen of te vervangen, wanneer dit voor een redelijke prijs mogelijk is.

noden van bedrijven

Als het even mogelijk is om - bijvoorbeeld na uitplaatsing van een bedrijf - in een vroeger woonpand weer de woonfunctie terug te brengen, zal de gemeente dit proberen, zegt ze.

Maar ze heeft ook een open oog voor de noden van de 188 bedrijven en instellingen die in onze buurt gevestigd zijn. Deze kwestie is in mei vorig jaar al uitgebreid in een buurtvergadering met de gemeente uitgevochten. Toch blijft de gemeente bij haar voornemen om alle bedrijven en instellingen die hier zitten uiterst voorzichtig te behandelen vanwege de huidige crisissituatie en angst voor verlies van werkgelegenheid.

Met name in de rand-(winkel-)straten mogen bedrijven zich uitbreiden en ook op het Wilhelminaplein mogen zittende bedrijven zich uitbreiden als ze het niet te gek maken; de horeca mag hier echter niet veel groter meer worden. Voor bedrijven in de binnen-(woon-)straten geldt dat ze kunnen blijven zitten. Alleen als ze willen uitbreiden zal bekeken worden of ze verplaatst kunnen worden naar de randstraten of elders.

nieuwbouw door particulieren?

Verder voorziet de gemeente dat in de nabije toekomst de LTS aan de Catharinastraat zal verhuizen, zodat dit gebouw leeg komt te staan. Bovendien is de drukkerij Gestel in de Heilige Geeststraat niet te handhaven. Deze twee complexen zouden om te beginnen moeten worden aangekocht, waarna er liefst woningbouw voor in de plaats moet komen. Maar hiermee zal erg veel geld gemoeid zijn (miljoenen). Daar juist nu het gemeentelijk grondbedrijf met grote tekorten kampt en het Rijk niet scheutig is met subsidies, is nog niet duidelijk of de gemeente aan het hiervoor benodigde geld kan komen.

En hetzelfde gaat op voor de vele andere scholencomplexen die in een wat later stadium verplaatst kunnen worden en liefst in betaalbare woningbouw voor gezinnen en woongroepen veranderd moeten worden. Hoe hiervoor aan geld gekomen moet worden is voorlopig niet duidelijk. De gemeente stelt voor om maar af te wachten of hiervoor te zijner tijd mogelijkheden gevonden worden, bijv. middels subsidie van het Rijk of betere economische tijden, wanneer er weer geld in de gemeentekas zit. Met name voor de wat kleinere bouwterreinen denkt de gemeente aan de mogelijkheid om aankoop van de grond en de bebouwing ervan aan particulieren over te laten. Dan hoeft de gemeente namelijk geen kosten te maken en is het risico ook niet voor haar.

Toch lijkt dit een gevaarlijke ontwikkeling te worden. Een particulier die diezelfde risico's op zich neemt, zal ook proberen die zo klein mogelijk te maken. Op zo'n moment lijkt woningwet zeker niet meer haalbaar, en als het

al premie-huur- of premie-koopwoning- en worden, dan zullen het kleine worden zoals alle nieuwbouw die tot nu toe in de buurt is gebouwd. De kans is dan dus groot dat de gemeente niets waar maakt van haar intenties om betaalbare, ruimere woningen voor gezinnen en woongroepen te bouwen. Ook is het zo dat als de grond eenmaal in eigendom van een particulier is gekomen, niemand meer invloed heeft op de prijsklasse en grootte van de woningen die daar gebouwd gaan worden.

parkeren f5,- per maand

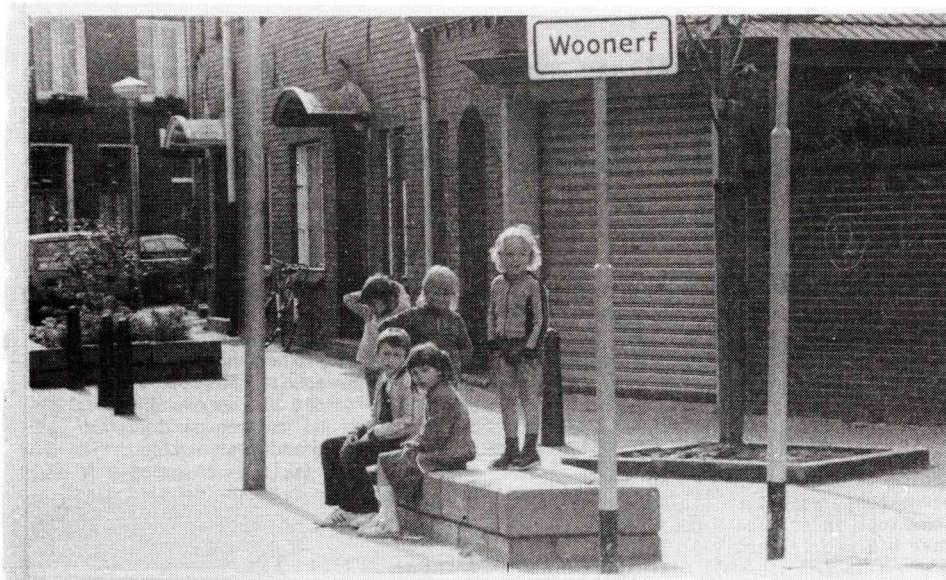
Voor wat de verkeerssituatie betreft: hierover is vorig jaar al door de gemeenteraad besloten en men is met de uitvoering bezig. De Oranjestraat is woonerf geworden, de Prins Hendrikstraat en de Smitsstraat zijn gedeeltelijk opnieuw ingericht, de Julianastraat wordt afgesloten en heringericht en ook de Catharinastraat wordt enigszins veranderd, al is dat niet geheel zó als de bewoners het wilden. Hetzelfde geldt voor de Heilige Geeststraat. De rijrichting van de Grote Berg wordt omgedraaid en de straat wordt uitgebreid opnieuw ingericht, de Kleine Berg wordt "winkelerv", de Willem de Zwijgerstraat wordt helaas een verkeersader (hiertegen is uitgebreid geprotesteerd, zonder resultaat). Het Wilhelminaplein wordt voorlopig voor een deel autovrij gemaakt (lees hierover het artikel over het Wilhelminaplein elders in deze buurtkrant).

Om sluipverkeer in woonstraten tegen te gaan, worden rijrichtingen voor auto's veranderd. Voor fietsen worden alle straten tweerichtingsverkeer. Om de parkeeroverlast eindelijk uit de wereld te helpen, zal iedere bewoner in de buurt met een auto voor f 5,- per maand een soort sticker krijgen die hij op zijn auto moet plakken. Iedereen die niet bij een parkeermeter parkeert en geen sticker heeft zal vervolgens subiet bekeurd worden. Voor mensen die in de buurt werken en voor hun werk de auto nodig hebben, zal een soortgelijke regeling gelden. Zo hoopt de gemeente alle vreemdparkers voor eens en voor altijd uit de buurt te krijgen. Als dit lukt, verwacht men overigens dat het Wilhelminaplein nog verder autovrij gemaakt zal kunnen worden.

gebrek aan geld

Bovenstaande is slechts een greep uit de intenties die de gemeente schrijft in het "Integraal Plan". Er staat in die 70 bladzijden natuurlijk nog veel meer, maar als u dat allemaal wilt lezen, moet u op het gemeentehuis zelf maar een exemplaar gaan vragen. Veel van deze zaken zijn intenties. De vraag is of ze ook allemaal verwezenlijkt kunnen worden. Een flink aantal intenties kan ver-

wezenlijkt worden door gebruik te maken van de wet of door ze bijvoorbeeld in een bestemmingsplan vast te leggen, zonder dat ze meteen geld hoeven te kosten. Voor andere zaken, zoals straatverbetering was al een beperkt budget beschikbaar. Voor de verkeersrekonstrukties rond de Grote en de Kleine Berg is liefst 2 miljoen beschikbaar; voor het autovrij maken van een deel van het Wilhelminaplein 50.000; en voor de herinrichting van alle woonstraten samen 100.000.

Voor de definitieve inrichting van het Treffinaterrein nadat de bebouwing af is ca. 50.000.

En bovendien is voor de bouw van een wijkcentrum (samen met het Vonderkwartier) rond 1985 een bedrag van 340.000 uitgetrokken.

Maar voor de meer kostbare zaken ziet het er voorlopig slecht uit. Met name voor het verplaatsen van scholen en

bedrijven geldt momenteel dat er geen geld is los te krijgen om de grond en gebouwen aan te kopen. De gemeenteraad heeft namelijk een beperkt budget van 3,9 miljoen aan de Bergen toegewezen, waarvan 1,6 miljoen is besteed voor de aankoop en bebouwing van het Treffinaterrein. Met betrekking tot de resterende 2,3 miljoen is echter niet meer zeker of dit nog besteed mag worden, nu blijkt dat het gemeentelijk grondbedrijf met een enorm tekort zit. Dit bedrag is eigenlijk nodig voor de aankoop en verplaatsing van de drukkerij Gestel in de Heilige Geeststraat. En nog eens zo'n bedrag is eigenlijk nodig voor aankoop en nieuwbouw, wanneer de LTS aan de Catharinastraat vertrekt.

Als deze grootse plannen toch uitgevoerd moeten worden, moet de gemeenteraad opnieuw besluiten dat deze

plannen het haar waard zijn om extra miljoenen voor beschikbaar te stellen. Komende maanden moet de raad om te beginnen besluiten of ze toch die 2,3 miljoen voor aankoop van de drukkerij en nieuwbouw daar over heeft. Tevens moet zij nog een definitieve uitspraak doen over 1 miljoen dat op zijn minst nodig is om enkele zeer slechte panden in de Bergen op te kopen.

Maar dan is er voorlopig nog geen geld voor al die andere plannen, met name voor de leegkomende schoolgebouwen, waar eigenlijk woningbouw moet worden gepleegd. En ook het Rijk moet bereid zijn om voor een deel van de kosten subsidie te verlenen. Op dit moment ziet het er echter nog niet naar uit dat voor veel terreinen binnenkort geld beschikbaar komt. Allereerst zal de gemeenteraad nog een robbertje moeten stoeien over verplaatsing van drukkerij Gestel.

Als buurtbewoners kunnen wij dan ook niet anders dan de gemeenteraad zo goed mogelijk duidelijk te maken dat noodzakelijk is dat het benodigde geld er komt zodat de intenties, die op zich best mooi zijn, verwezenlijkt kunnen worden. En als dat dan echt niet voor alle terreinen meteen kan, moeten we eisen dat in elk geval de mogelijkheid wordt opgehouden om in de toekomst - onder misschien betere omstandigheden - alsnog de mogelijkheden te benutten die zich misschien op dat moment voordoen.

Laten we hopen dat bij die gelegenheid veel buurtbewoners aanwezig zullen zijn om de gemeente ertoe te brengen al haar intenties zo goed mogelijk uit te voeren.

In de komende maanden wordt immers de toekomst van onze buurt en van uw straat definitief vastgelegd

*Slagerij speciaalzaak
Groothandel in vlees
en vleeswaren*

DOS. VAN STRATUM

Willemstraat 23

Tel.: (040) 448747-446222

Eindhoven

**BLOEMSIERKUNST
INSULINDE
VOOR BLOEMEN VOOR PLANTEN**

L. BERTELS & Zn.

WILLEMSTRAAT 43 b - TEL. 040-440001 - EINDHOVEN

**fotostudio
gossen-smit**

Willemstraat 43
5611 HC Eindhoven
Tel: 445 446

groep "Dansforum", samen met Beppie en Toon. 's Woensdags heb ik trouwens ook nog een groepje voor huisvrouwen en werklozen. De oudste is + 45 jaar. Dit is meer konditie en Koördinatie training. Maar de lol en plezier van het bewegen staat natuurlijk voorop. Grappig was wel dat ze in het begin allemaal buikspieroefeningen wilden om hun buikjes weg te werken. De andere dagen dit ik in Amsterdam en neem er les van de theaterschool in akrobatiek (vooral voor je evenwicht) en in jazz (voor koördinatie en snelheid). Op vrijdag tenslotte werk ik met Beppie aan een voorstelling. Natuurlijk ga ik ook zelf nog naar voorstellingen toe. Ik kan daar soms echt van ge-

nieten en ook blijf je zo een beetje op de hoogte. Er is een grote groep mensen die wil dansen en daarmee bezig wil zijn. Maar uiteindelijk is het maar een kleine groep die doorgaat naar bijv. een opleiding voor docent of professional. Ikzelf push mensen pas om door te gaan als ik ook weet dat ze verder willen gaan. Je ziet aan mensen of ze dansers zijn of niet. Uiteindelijk ben ikzelf toch ook zo begonnen, bij een gewone cursus".

hara sport

Na het vinden van een geschikte ruimte op de Catharinastraat, werd vijf jaar geleden Hara Sport in het leven geroepen. Het initiatief ging uit van een aantal, toen nog maar net van de sportacademie afgestudeerde sportleraren. Louter uit liefde voor de sport; er is niet zo maar een sportschool uit de grond gestampt. Op dit moment zijn er vier leraren verbonden aan de school. Kees Tempel, met wie we een gesprek hadden, is er daar een van. Sinds kort heeft hij er een volledige dagtaak aan. Hij behoort tot een van de gelukkigen die

werk heeft kunnen maken van zijn hobby. De werkzaamheden bij Hara waren op een gegeven moment zo uit de hand gelopen dat hij zijn baan daarnaast heeft moeten opgeven.

Hara-sport heeft tot nu toe altijd op eigen krachten kunnen draaien. Ze hebben in de loop van de tijd de ruimte ook wat kunnen uitbreiden. De zaal, over het hele oppervlak bedekt met judo-matten en met een spiegelwand, maakt als sportakkommodatie een uitermate geschikte indruk. Behalve sprot-trainingen wordt er ook les gegeven in jazz-dans. De sporten die er gegeven worden zijn boksen, kick-boksen (waarbij voeten en knieën gebruikt worden en men worpen mag maken), judo, jujitsu, houding- en figuurverbetering en aerobische dance.

calorieverlies op de vierkante meter

Het typische van aerobische dance is, dat iedereen die het beoefend er meteen heel enthousiast voor wordt. Dat is voor Kees Tempel ook de voornaamste reden geweest om het zelf te gaan leren, zodat hij er les in kan geven. Verder wordt er aerobische gegeven door de jazz-danseres Hanny Vinken. Aerobische heeft echter niets met dans te maken, al wil iemand die het vanuit de dans beoefent er nog wel eens wat pasjes aan toevoegen. Je wordt er sterk, fit, maar vooral slank van. Hara-sport hanteert de methode die Jane Fonda speciaal voor vrouwen ontwikkelde. Natuurlijk doen er ook mannen aan mee. In plaats van hard lopen in het vrije veld wordt

hier op zeer individuele wijze de vierkante meter benut. Door veelvuldig herhalen van een aantal bewegingen, wordt zuurstof en brandstof extra aangevoerd. Het aerobische systeem (hard en longfuncties) wordt hierbij zodanig geprikkeld, dat er een echte calorie-afbraak plaats vindt. Voorwaarde is wel, dat de oefeningen minstens zes minuten achter elkaar herhaald worden.

weinig competitie

Aerobische trekt vooral veel nieuwelingen aan. Maar er zijn er ook veel, die het erbij nemen naast een andere sport. Op de tijden dat er les gegeven wordt, kan men altijd inspringen bij een les. Deze manier van aanpak trekt vooral de mensen die niet zo houden van de regelmaat bij een competitie sport. Kees houdt zelf wel een beetje van de sensatie in de kleedkamers, voordat er het veld opgegaan wordt. Met een clubje vrienden doet hij mee aan de zaalvoetbal-competitie. Wel onder de naam Hara, maar verder heeft het niets met de sportschool te maken. Over het algemeen worden er geen wedstrijdsporten gedaan. Bij judo wordt wel opgegaan voor diploma's en bij het boksen en de andere vechtsporten wordt alleen onderling wat 'gespart'.

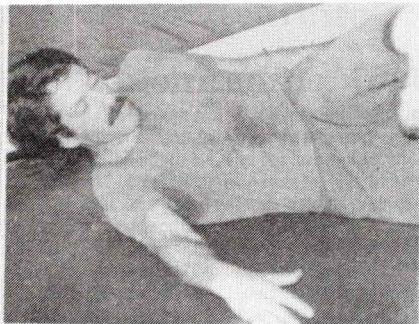
techniek en konditie

Hara is een Japanse term en betekent zoveel als het krachtcentrum. Kees wordt zelf gefascineerd door de ballans die er zit in de Japanse verdedigingstechnieken. Hij vindt het daarom ook prima dat de zaal een paar uur in de week verhuurd wordt aan de Eindhovense Kino-michi-vereniging. De mogelijkheid om in Eindhoven deze sport te beoefenen bestaat nog niet zo

Tang. Kino-michi is een techniek die voortkomt uit aikido.

Hara-sport is niet echt bekend, en de ligging in de buurt is ook niet zo gunstig door het gebrek aan kinderen. Toch komen nogal wat mensen uit de buurt, maar ook van een eind weg, bijv. uit Asten en Maarheeze.

Meestal wordt een nieuweling meegenomen door iemand die zelf al op de sportschool zit. Kees vindt dat wel leuk, het is in ieder geval een teken dat de mensen het er gezellig vinden. Die naam, durft hij voorzichtig te zeggen, heeft Hara ook. Al gaat het natuurlijk op de eerste plaats om een goede techniek en konditie. Bij het boksen is dat het duidelijkst te merken. De sfeer is er gezellig en het soort mens dat er aan mee doet is zeer uiteenlopend. Daaronder bevinden zich ook heel wat dames, 25% is vrouw. De oudste deelnemer is 60 jaar. Men heeft zo langzamerhand geleerd een goede techniek te beheersen, waarmee men onderling een spel kan spelen. Bij wedstrijd-boksen is dat meestal niet het geval en gaat het om bruut geweld. Als ze dat zien, ontstaat vooral bij de jongeren de behoefte om met hun kunsten naar buiten te treden. Maar voorlopig is Kees zuinig op zijn kroost.

dans studio verspaan donk

Guus en Annie Verspaandonk, afkomstig uit Reusel, geven vanaf september '82 dansles op de Kleine Berg. Ze waren al een tijdje op zoek naar een eigen ruimte, omdat ze van huurzalen afwilden. "Je bent dan tenminste van het gedonder af dat je om de haverklap niet in een zaal kunt door bijv. een bruiloft. Nu kunnen we er tenminste ook nog andere dingen bijdoen, zoals een nieuwjaarsbal".

Dit pand stond al 2 jaar leeg en was voorheen Café de Sport. "We hebben in Reusel ook nog een eigen zaal en bovendien nog huurzalen in Veldhoven, Eersel en Hapert. Samen met Annie doe ik dit full-time. Ik ben 5 dagen in de week hier in Eindhoven. Het is echt een uit de hand gelopen hobby van Annie en mij. Ik doe dit nu 8 jaar. Eerst heb ik het 3 jaar naast mijn werk als boekhouder gedaan en nu doe ik het 5 jaar full-time. Voor mij is dans een topsport. Wijzelf trainen zo'n 3 uur per dag. Ook doen we mee aan wedstrijden en demonstraties. We krijgen zelf nog les in Amsterdam, Maastricht en soms in London, zo'n 2 tot 4 uur les per week. We bellen ook wel eens een bekende buitenlandse danser op om te vragen of die les wil komen geven. Dan komen er meestal ook gelijk een stel van mijn collega's meedoen, zodat het betaalbaar blijft. Zulke lessen zijn meestal in het engels".

seksboetiëks

"We zijn nu geopend vanaf augustus '82. In het begin dachten we te beginnen met 2 avonden, maar het is nu al uitgelopen op 5 avonden. Het loopt echt lekker, vind ik. We krijgen hier vooral mensen uit Eindhoven en een enkeling uit Helmond en Valkenswaard. De mensen komen hier omdat ze het zelf graag willen. Ik ken geen kursist van mij die komt omdat hij moet van thuis. Je zou kunnen zeggen dat ongeveer 90% van dansend Nederland op les gaat om eens gezellig op een feestje te kunnen dansen of om hier voor je plezier op een zaterdagavond te komen: het sociaal-dansen.

In verhouding met andere plaatsen hebben we hier weinig jongeren. Dat komt omdat de straat geen goede naam heeft vanwege onder andere de seksboetiëks. Ouders durven hun kinderen hier vaak niet s'avonds heen te sturen. Volgens mij is de angst onterecht, want ik vind het verder maar een uitgestorven straatje.

We hebben verschillende danssoorten. Stijldansen, ook wel standaarddansen genoemd, zoals de quickstep, engelse wals en de tango. En we hebben het Amerikaanse dansen, zoals de rumba en de jive (= een vorm van rock en roll). Je hoeft bij het stijldansen van mij niet bepaalde kleding te dragen. Je komt zoals je wilt. Die kleding is alleen bij wedstrijden belangrijk. Over het algemeen is men wel netjes gekleed. Ongeveer 80% van de meisjes draagt een broek en jongens zie je tegenwoordig ook niet meer in een kostuum komen. Bij rock en roll draag je dikwijls andere kleding. Bij de

meisjes bijvoorbeeld zie je er veel in een strak turnpakje. De mensen die hier komen voor te rock en rollen hebben het niet als leefstijl. Vroeger zag je dat veel, die leren jackies en vetkuiven, zoals nu de Rocking Rebels".

brons, zilver en goud

"De stijldanslessen duren 1½ uur en de rock en roll-lessen 1 uur. Na 30 lessen kun je een test doen om brons te halen, dan zilver en uiteindelijk goud. Een groot deel gaat hierin door. Als je een les gemist hebt, krijg je altijd de mogelijkheid om het over
vervolg blz. 17

Huub Segeren

met slopers

Rehabiliteren is een wassen neus. Dat weten we zo langzamerhand wel. De overheid stelt zich tot doel om oude wijken op te knappen, maar aan woningen in gemeenteeigendom gebuurt nauwelijks iets. Althans niet dōōr de gemeente, want stilletjes aan wordt er heel wat afgestimmerd in ons buurtje. Zo

ook in het pand Catharinastraat 18-20, waar allereerst Paul en Hanneke van 't Hullenaar stevig de slopershamer hanteerden, die vervolgens door Jaap Groot (inderdaad niet klein te noemen) en Cokkie van der Werf in handen werd genomen.

paul en hanneke

Paul en Hanneke van 't Hullenaar zijn voor menigeen in ons buurtje oude bekenden. Paul, van beroep graficus, verzorgde o.a. met Rob van der Linde de lay-out van het BERGEN BULLETIN, de voorganger van BERGOPWAARTS. Toen zij in de Catharinastraat hun huis betrokken was dit volledig uitgeleefd. Geleidelijk sloopten zij muurtjes, stucadoorden de muren en verbeterden de electriciteit. Zij beleefden een zestal mooie jaren, waarin Hanneke drie schattige kinders baarde. Daardoor kon o.a. het primitieve keukentje met een aanrechtje van zo'n meter niet meer aan de behoefte voldoen. Men overwoog een verbouwing, maar in een huurhuis waar je al zo'n 600 gulden per maand voor betaalt kent eigen initiatief zijn grenzen.

"Daarom lieten we het huis taxeren", vertelt Paul, "om vervolgens een bod aan de verhuurder te doen". De taxateurs raamden f 100.000,- als een redelijk bedrag. De verhuurder vroeg echter f 180.000,-. Daarmee was elke discussie gesloten en voelden we ons min of meer gedwongen om te verhuizen", aldus Paul. Paul en Hanneke wonen nu in de Generaal Bthalaan in Tongelre, maar denken nog vaak met weemoed terug aan hun fijne huis in de Catharinastraat. "Dat huis had sfeer, evenals de buurt", vertelt Hanneke. "Ik zou zo terug willen".

jaap en cokkie

Een nieuw gezin diende zich aan om letterlijk en figuurlijk rumoerige tijden in het huis door te brengen. Zij legden vlot f 150.000,- op tafel en lieten daarmee een deel van de tuin in handen van de eigenaar. Deze was immers niet van zijn prijs afgeweken en rekende f 30.000,- voor dat lapje grond. Jaap en Cokkie vonden het wel leuk wat Paul en Hanneke ervan hadden gemaakt, maar vooral Jaap had als bouwkundige tōch zijn eigen ideetjes. Dus gingen allereerst alle muren beneden eruit en werd de kamer vol stutten geplaatst. "Het ziet immers niet uit om zomaar een balk door je kamer te laten lopen. Die moet in het plafond". Vervolgens loodste Jaap honderden kilo's staal zijn toekomstige woonkamer binnen, met behulp waarvan een nieuwe scheidingswand werd vervaardigd. Hij sloopte de schoorsteen en liet nu juist dāā een smalle doorgang "voor het effect en het licht". De keuken werd luxe verbouwd en er werd een douche-toilet op de benedenverdieping aangebracht. Toen de benedenverdieping in kannen en kruiken was, was de relatie tussen Jaap en Cokkie niet meer zo bie, zodat vervolgens het pand in twee delen werd gesplitst. Tussen de twee voordeuren, die het pand als vanouds had, werd een muur gemetseld. Jaap beneden en Cokkie

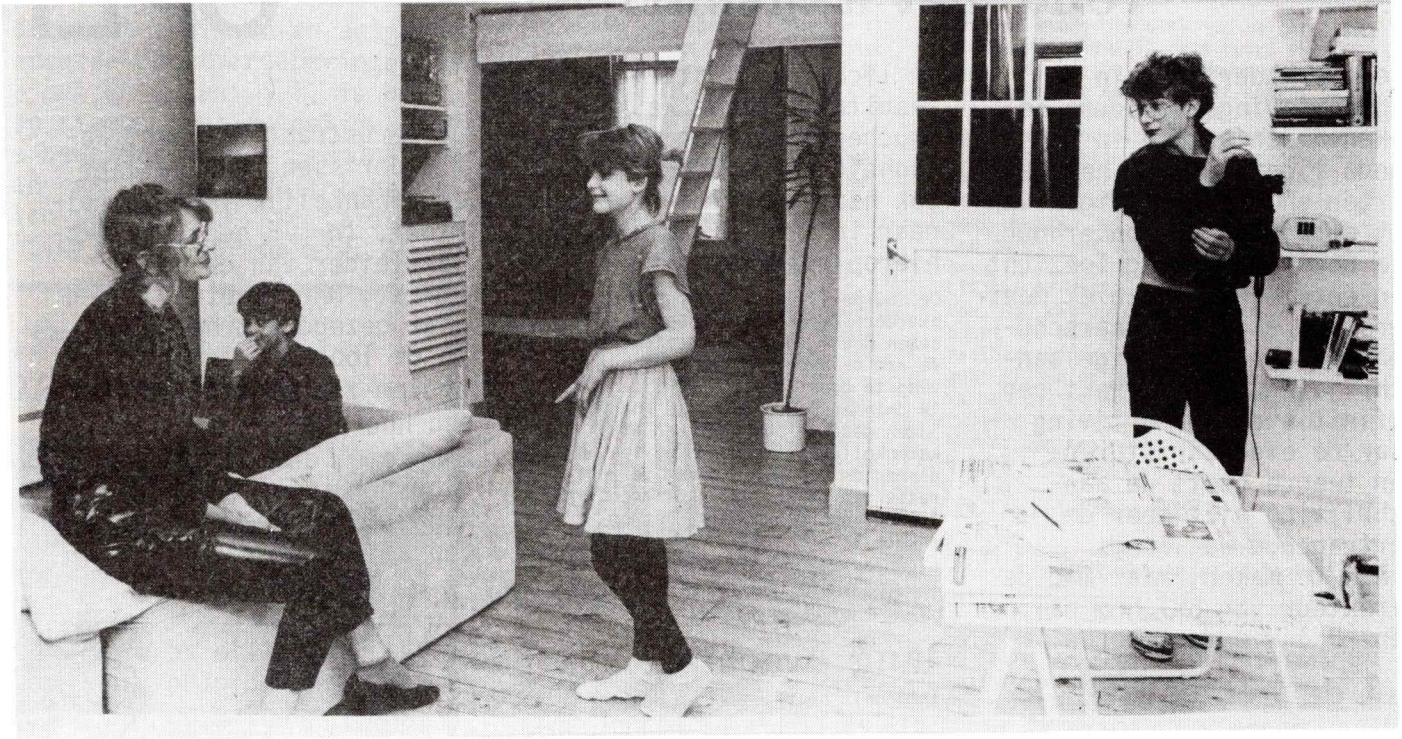

Paul en Hanneke hebben het bijna naar hun zin

Deze duistere figuur werkt waarschijnlijk zwart. Schoon werk is zo'n verbouwing ook niet, hè Ton?

hamer en kwast

Jaap en Cokkie dachten wat anders over hun inrichting. Jaap sloopte alle muren en bouwde met enkele honderden kilo's staal weer andere muren. De trap in de kamer geeft de kinderen nu toegang tot hun slaapkamer.

met de kinderen boven leek een oplossing, doch was in de praktijk niet zo werkbaar. Jaap verliet zodoende het huis en Cokkie betrok het met de twee kinders. Midden in de kamer werd een gat gehakt (je kunt met zo'n huis werkelijk alle kanten op!) en werd een trap geïnstalleerd die Cokkie tevens verbinding geeft met een deel van het bovenhuis. Daar slapen nu Marco en Penelopé. "Dat bevalt best zo", vertelt Cokkie, "alleen het trapje

is niet jê van hêt. Voor iemand die teveel gedronken heeft is het zeker oppassen geblazen, maar de kinderen hebben er nauwelijks problemen mee". De rest van het huis verhuurt Jaap momenteel aan kamerbewoners, ten einde de hypotheek te kunnen aflossen. "Zo word je dan plotseling huisexploitant", merkt Jaap lachend op. Zelf woont hij, voorlopig bij zijn broer in Amsterdam. Doorde- weeks vertoefd hij echter met

troffel en hamer op Catharinastraat 20. Ook kamerbewoners willen op zijn tijd eens naar de w.c. of het vuil uit hun haren spoelen en die voorzieningen zijn er nog steeds niet. Tja en wat doe je dan als bouwkundige in deze tijden waarin nauwelijks nog gebouwd wordt? Dan pak je maar weer zelf de slopers- hamer en ga je met gewijzigde inzichten en de moed in je zolen verder

Huisexploitant Jaap aan de slag

Cokkie glundert in haar fraai verbouwde keuken waar ze menig uurtje schilderend heeft door gebracht.

huurders~spreekuur

nieuwe ontwikkelingen rond het aanschrijven

GEMEEN OPEN

Twee veranderingen in de aanschrijvingsprocedure betekenen een stapje in de goede richting naar het verkorten en vereenvoudigen van het afdwingen van onderhoud via Bouw- en Woning Toezicht. Ten eerste zal BWT niet meer eerst de eigenaar waarschuwen met een voorlopige aanschrijving, maar direct een definitieve aanschrijving naar de eigenaar sturen. Ten tweede hoeft de aanschrijving niet meer de verdragende weg langs B & W te maken, maar mag de directeur van BWT hem namens B & W ondertekenen.

zet de gemeente aanschrijving door?

Eind september vorig jaar schrijven de bewoners van Prins Hendrikstraat 25 een brief naar de eigenaar over het slechte onderhoud van het door hen gehuurde pand: lekkages, tocht, kapot stucwerk, een defekte riolering, slechte elektrische bedrading enzovoort. De eigenaar reageert hier niet op. Eind oktober komt het GEB (toevallig?) langs voor een controle van de gas-, water-

en lichtinstallatie, met als resultaat dat de keuken- en douchegijzer wegens onveiligheid wordt afgesloten. Ook hiervan wordt de eigenaar in kennis gesteld: ook hierop geen reactie.

De huurders stappen daarop naar het huurdersspreekuur. Ze besluiten samen Bouw- en Woningtoezicht in de arm te nemen om een aanschrijving te doen (d.w.z.: de eigenaar te dwingen het pand op te knappen). Samen gaan ze ook naar een advocatenkollektief. Op hun advies beginnen de bewoners, omdat de reparatie van de gijzer zo dringend is, 'n huurinhoudingsakktie. Na nog enkele telefoongesprekken met de eigenaar levert dit wel reactie op. Hierbij blijft het echter ook: gerepareerd wordt er niets.

lang wachten

Intussens heeft Bouw- en Woningtoezicht (BWT) het huis onderzocht en zegt toe een voorlopige aanschrijving te doen. Pas ruim een maand later, na de nodige aandrang van huurderszijde, gebeurt dit ook. Intussen laten de bewoners maar zelf de gijzer in orde brengen van de ingehouden huur (zoals ze aan de eigenaar bericht hebben). De rest van de klachten is hiermee nog niet verholpen. Half maart gaat BWT daarom (ook weer na de nodige aandrang) over tot het definitief aanschrijven van de eigenaar. Als er 6 weken later nog niets is gebeurd, besluit de gemeente zelf het onderhoud te laten verrichten op kosten van de eigenaar. Of dit nu werkelijk ook gaat gebeuren (het is in Eindhoven nog niet vertoond) zal binnenkort blijken. Samen met de bewoners willen wij ons er in ieder geval sterk voor maken.

Op Bergstraat 32 woont Petra Jorissen, gehandicapt en afhankelijk van een rolstoel. In '78 heeft de projectleider van de Bergstraat, Dhr. Baeten, tegen haar gezegd dat het huis in de loop der jaren afgebroken zou worden, dat er een huurhuis in de plaats zou komen en dat zij als huurster terug mocht komen nadat de woning voor haar zou zijn aangepast.

Hebben jullie zojuist een aankondiging van huurverhoging ontvangen en willen jullie er meer van weten, of hebben jullie andere problemen rond huurhoogte, servicekosten, huurkontrakten enz., kom dan gauw eens langs op het huurdersspreekuur: iedere woensdagavond van 7.00 - 8.30 uur, in het buurtinfocentrum, Prins Hendrikstraat 43.

DE STOFFENSCHUUR

*apa tengoodkoopapartengoodk
oopapartengoodkoopapartengo
edkoopapartengoodkoop.*

H. Geeststraat 5^a Eindhoven

**Kaffee
de
groot**
wilmina blein 8

TE DISKRIMINEERT LIJK GEHANDICAPTE

In januari '83 zie Dhr. Baeten echter tegen haar dat de woning op korte termijn afgebroken zou worden en dat zij maar zou moeten vertrekken. Er zouden koopwoningen komen. Dit kan ze natuurlijk nooit betalen met haar WAO-uitkering. Daarop kreeg zij enkele aanbiedingen voor bejaardenwoningen in Strijp!

Hierop ging ze niet in; Ze weigerde omdat het bejaardenwoningen zijn en omdat ze in het centrum wil wonen.

Toen is ze naar het huurdersspreekuur gekomen. We hebben haar gewezen op het leegstaande pand in de Heilige Geeststraat 54, dat de gemeente op dit moment aan het opknappen is. De gemeente zou dan tijdens het opknappen de woning meteen voor haar kunnen aanpassen en kan hier ook subsidie voor krijgen. In eerste instantie leek de gemeente hiertoe bereid en zegde haar de woning in principe toe. Echter kort daarop, kreeg ze bezoek van ZEVEN heren van de G.G.D. en Centraal Woningbeheer, die haar te kennen gaven dat de woning niet voor haar geschikt gemaakt zal worden en dat in het centrum alleen gewone mensen kunnen wonen en dat dit zeker niet geschikt is voor gehandicapte mensen! We laten het hierbij natuurlijk niet zitten. De woning op de Heilige Geeststraat is haar toegezegd en zal ze krijgen!

vervolg blz. 13

te doen. We schrijven individueel en voor paren in. Uiteindelijk moet het wel een even aantal zijn. Bij de jongeren verplichten we ze bij elke plaat een andere partner te nemen. Bij de mensen die ouder als 20 zijn wordt er veel minder gewisseld. Hoe moeilijker het wordt, des te kleiner de groep is. Bijv. bij goud heb je hoogstens 6 mensen over".

weinig kinderen

"De meeste mensen komen hier 1x per week les nemen en dan nog dikwijls om zaterdag s'avonds te dansen. De muziek wordt aangepast aan de leeftijd. Bij jongeren heb je meer muziek uit de top 40, als die tenminste bruikbaar is. Ook wordt de dans aangepast aan de leeftijd. Bij

de ouderen leg je de nadruk wat meer op de engelse wals en bij de jongeren op de jive. Met kinderen (8-12 jr) hebben we hier ook al eens geprobeerd te beginnen, maar hier in Eindhoven krijg je er haast geen aanmeldingen voor.

Pas geleden ben ik hier ook met aerobics dans begonnen, omdat er grote vraag naar was onder mijn cursisten. Aerobic is voornamelijk konditietraining. Hierbij heb ik hoogstens een groep van 20 mensen. Meer kan ik er niet aan, omdat ik ze anders niet zie. De vloer is er zeker geschikt voor, het is een verende parketvloer. Bij aerobics kun je altijd meedoen, omdat het per les gaat. Bij de andere dansen heb je onderscheid tussen beginners en gevorderden. Verder komen er straks ook nog de zomerkursussen, die 8 lessen zijn. Dan doen we dingen die door het jaar heen niet aan bod komen, zoals volksdansen".

goedkoop

Dansen is relatief toch goedkoop vind ik. Een les kost f 8,50. Na de les blijven de meesten gezellig zitten en nemen een consumptie. Je bent net zoveel kwijt als een avondje bioscoop. De animo blijft zo ook. Ik zeg altijd maar: iedereen die kan lopen kan ook dansen".

Slijterij - Wijnhandel GOMMERS

„CITROEN
BRANDEWIJN"

f 11,95

willem de
zwijgerstraat 2B
tel. 4 4 9 300

KULTURELE AGENDA

stichting kontakt industriële vormgeving

Studenten maken ontwerpen die hier te zien en te koop zijn.
Tot en met 17 juni: ontwerpen voor kinderen.
Geopend: maandag t/m vrijdag:
10.30 u - 18.00 u
zaterdag: t/m 17.00 uur

globe wild west - sam shepard

Twee broers bestrijden elkaar, zonder duidelijke aanleiding op leven en dood. De inzet is hun beeld van zichzelf, van elkaar en Amerika.

Di. 7 t/m do 9 juni in de bergruimte
Kleine Berg 62. Tel.: 451145.

galerie frax

Harry v.d. Broek uit Breda: Olieverfschilderijen. Vanaf 27 mei t/m 26 juni.

theater 't klein bewegingsstudio het veem met

"Een zang en dansnummer voor zeven dames". Het gaat hierbij om een kompositie waarbij de 4 danseressen hun eigen choreografie volgen en de 3 zangeressen hun eigen muzikale lijn opbouwen. Naarmate de voorstelling vordert worden de raakvlakken duidelijk.

Zondag 20 juni, aanvang 20.30 uur in de Bewegingsstudio het Veem met: "Een stoel om op te zitten", bewegingsspel.

Paradijslaan 4A. Tel.: 446569

café wilhelmina

Elke zondag vanaf 22.00 u een band:

8 juni: blues

19 juni: Blowbeat

3 juli: Sun of Tarzan (music, magic, komics)

10 juli: Winkle

12 juni: vanaf 16.00 u: jubileum
Swing-session Tiger Jack
17.00 uur: Jean Louis et
les Coulises (Play back)

bommel

7 juni 's avonds: Side Dine

C.O.C.

5 juni 16.00 u: Vennootschap der tegennatuurlijke letteren. Met muzikale omljsting. Poëzie-middag.

18 t/m 25 juni: Rose week. Hele week geopend. O.a. expositie van Marcel Joosen: Plastiken, Homo-erotische kunst.

18 juni: Frans v. het Gordijn met Promenade: In sterk beeldende taal worden thema's als verliefdheid, prostitutie, theologie, vaxitomie, mannenliefde dierlijkheid en poëzie besproken.

Verdere thema's: flikkerzijn, pot-zijn: met video-films.

Woensdag: middag voor homo-sexuele kinderen.

Verder is het C.O.C. iedere dinsdag, donderdag en zaterdag open vanaf 18.00 uur. Woensdagavond specifiek voor vrouwen.

DE SPIEGEL

café

PRINS HENDRIKSTRAAT 38 EINDHOVEN

Eppo

STRIP & BOEKANTIKWARIAAT

IN- EN VERKOOP

GROTE COLLECTIES
NIEUWE, 2e HANDS EN
ANTIKWARISCHE
STRIPS; 2e HANDS EN
ANTIKWARISCHE
BOEKEN; PRENTEN;
ANSICHTKAARTEN;
ETCETERA.

JOS HUDDLESTON
SLATER
KLEINE BERG 33
5611 JS EINDHOVEN
TELEFOON 040 - 44 18 82

cafetaria
't Karrewiel
voor: vers gezette koffie
broodjes, frites, of 'n schnitsel

Wilhelmina
Plein 4

Tel.
040 -
44 15 42

N&D FDÖ

Kleine Berg 16
Eindhoven
Tel. 040 - 453858

de Hoeven 2
Reusel

Tel. 04976 - 1959

DANSSTUDIO
• VERSPAANDONK

café bommel

KLEINE BERG 32

'Ik vind dat...' is een rubriek waarin de bewoners van de Bergen hun mening kwijt kunnen. Heeft u ook iets op uw hart, schrijf dan naar: 'Bergopwaarts', Prins Hendrikstraat 43.

EEN ONAAANGENAME GEUR...

sabine lechner

maandag 9 mei 1983

Al jaren ligt er bij de gemeente een planning klaar voor het maken van een woonerf in de Smitsstraat. Eindelijk wordt er dan toestemming gegeven om met het werk te beginnen in maart '83. Men begint in de Pr. Hendrikstraat met het aanleggen van verkeersdrempels en gaat zo de hoek om, de Smitsstraat in. Alles wordt overhoop gehaald, geen tegeltje ligt nog op zijn plaats. Afijn, het geeft wat ongemak en een hoop zand in de gang, maar met het oog op het resultaat kan er toch nog enig respect voor de situatie worden opgebracht. Tot vrijdag 6 mei!

De bewoners van nr. 13, hoe banaal, komen tot de vervelende ontdekking dat als zij de w.c. doortrekken, het water in de douche omhoog komt en niet meer wegloopt. Water vermengd met zand (of misschien wat anders?) dat er vanwege zijn kleur niet bepaald smakelijk uitziet. Op hetzelfde moment realiseert men zich dat als boven het bad leeg loopt, het beneden in de gootsteen begint

te borrelen en er ook water omhoog komt. Konklusie: er is iets mis met de afvoer. Zondagavond wordt er een hele bus zoutzuur in de afvoer gekiept met als resultaat nul komma nul. Maandagmorgen staat er een plasje water in de gang en na een oppervlakkige inspectie ontdekken zij dat dat uit het toilet afkomstig is.

gang blank

Maandagavond breidt de plas zich aanzienlijk uit, na het doortrekken. Men bespeurt zu ook een ietwat onaangename geur. De huisbaas wordt gebeld en deze adviseert om de volgende dag aan de werkende mannen te vragen of ze er iets aan kunnen doen. Dat hadden zij die dag ook al gedaan, maar blijkbaar was dat toch teveel gevraagd. Als de volgende dag nog geen verbetering is opgetreden kunnen zij de huisbaas terugbellen. Nou ja. Rond hal 12 maandagavond laat iemand boven het bad leeglopen en kan er beneden zo weer

in. De hele gang staat blank. Een blik in de w.c. veroorzaakt een reeks van minder nette woorden. Een andere bewoner wordt erbij gehaald. Deze verschijnt in een geweldige "outfit", bestaande uit ochtendjas en rode schoentjes, onder aan de trap. Ook hij is niet bepaald te spreken over de situatie, maar is toch zo flink om met dichtgeknepen neus, het toilet door te trekken. Daarna gaat hij aan de slag om het overtollige water met een trekker naar buiten te werken. De bewoonster van de minder nette woorden kijkt toe en geeft hem een kwartje voor de moeite, met de mededeling: "koop er maar een lekker ijsje van". Een mens moet tenslotte toch wát! Op het moment dat de gang leeggeveegd wordt, wordt dit verslag geboren. Uit pisserigheid (letterlijk én figuurlijk), maar ook vanwege de humoristische zijde die aan dit zaakje kleefte. Hoe het afloopt? Wie zal het zeggen? Belofte maakt schuld, dus dat doen we niet, maar misschien volgt er een tweede deel.

harlekijntje

Alouïne van Dooren

Als je door de Bergstraat loopt zie je op een gegeven moment een grappig uithangbordje met een harlekijntje. Wanneer je naar binnen kijkt, zie je dat er een winkeltje in zit met allerlei kleine oude spulletjes en zelfgemaakte poppen.

De voordeur staat al uitnodigend open en als ik naar binnen stap sta ik in de gang. Links is een kamer-tje en even verderop is er aan de rechterkant nog eentje. Daar zit een vrouw aan een tafel die hier blijkt te verkopen. Ze heet Claire en runt dit winkeltje samen met haar vriendin Titia.

manie

Hoe ben je ertoe gekomen zoiets te beginnen?, vraag ik haar. Claire: "nou, het is altijd al een manie van me geweest om spulletjes te verzamelen, vooral dingen die ik op rommelmarkten vond. Op een gegeven moment had ik zoveel troep, dat ik bij mij thuis ben begonnen met verkoop. Ik woon op een boerderij waarnaast nog een ruimte was om zoiets te doen. Dit is in Borkel en Schaft. Ook organiseerde ik er tentoonstellingen met nog 5 anderen. Die liepen altijd erg goed en dan had ik een drukke tijd. Maar als de tentoonstelling voorbij was, was er opeens een terugval. Op een gegeven ogenblik heb ik toen besloten om naar de stad te trekken in de hoop dat er mensen zouden komen. Ik kreeg er natuurlijk ook steeds meer tijd voor, mijn dochters zijn inmiddels 20, 19 en 13 dus dat gaat allemaal".

tegegevallen

"Ik heb toen dit pand kunnen huren. Het leek me hier heel geschikt in dit straatje, vooral omdat ik toen gehoord had dat de gemeente de ande-

re huisjes hier in de straat zou gaan opknappen. Dus ik dacht: d'r komen allemaal van dit soort winkeltjes. Dat kan dus heel gezellig worden. Maar dat is me eventjes tegengevallen. De huizen zijn bijna allemaal verkrut en heel veel mensen weten niet dat deze winkel er ook nog ligt. Het is meer toeval als ze er eens langskomen en binnenwippen. Enkele vaste klanten heb ik natuurlijk wel, waaronder een paar verzamelaars. Gelukkig hoef ik van de inkomsten niet te leven. Van het geld dat ik hier verdien kan ik net weer nieuwe spullen kopen. Die koop ik meestal op markten en in rommelwinkeltjes. Veel komt uit België. Er gaat veel tijd in zitten in nieuw spul zoeken. Bovendien knap ik het dan dikwijls nog wat op, bijv. een nieuw verfje erover of opboenen. Zo kun je van iets wat je als een smerig goedje koopt toch nog iets aantrekkelijks maken".

antiek, poppen en potten

"Ik doe samen met Titia in dit deel van de winkel vooral het antiek. Ik heb hier oude kleertjes voor kinderen, blikken, glazen, aardewerk, kleine meubeltjes, spiegels, oude briefkaarten, doosjes enz. In de andere kamer heeft een vriendin, Dorethé, zelfgemaakte poppen en potten. Zij is nl. pottenbakster. Soms heb je hier dagen dat er erg veel mensen langs komen en dan opeens weer een tijd dat je vrijwel niemand ziet. Dan zinkt je soms wel eens de moed in de schoenen. Het zou erg fijn zijn als ik een ruimte kan vinden die beter ligt en toch goedkoop is. Verder ben ik heel tevreden met deze hobby. Oh ja, de openingstijden zijn elke donderdag, vrijdag en zaterdag van 12 tot 5 uur. Je mag dan rond komen snuffelen, zoveel als je wilt.

Wilhelmina plein 7 tel. 43 25 87

BOEKEN

MYSTIEK	ASTROLOGIE
MEDITATIE	TAROT
YOGA	FILOSOFIE
ALTERNATIEVE GENEESWIJZEN	PSYCHOLOGIE

BOEKHANDEL DE HEREMIET
HEILIGE GEESTSTRAAT 50
EINDHOVEN HOLLAND
TEL. 040-447714

harlekijntje

Alouine van Dooren

Als je door de Bergstraat loopt zie je op een gegeven moment een grappig uithangbordje met een harlekijntje. Wanneer je naar binnen kijkt, zie je dat er een winkeltje in zit met allerlei kleine oude spulletjes en zelfgemaakte poppen.

De voordeur staat al uitnodigend open en als ik naar binnen stap sta ik in de gang. Links is een kamer-tje en even verderop is er aan de rechterkant nog eentje. Daar zit een vrouw aan een tafel die hier blijkt te verkopen. Ze heet Claire en runt dit winkeltje samen met haar vriendin Titia.

manie

Hoe ben je ertoe gekomen zoiets te beginnen?, vraag ik haar.
Claire: "nou, het is altijd al een manie van me geweest om spulletjes te verzamelen, vooral dingen die ik op rommelmarkten vond. Op een gegeven moment had ik zoveel troep, dat ik bij mij thuis ben begonnen met verkoop. Ik woon op een boerderij waarnaast nog een ruimte was om zoiets te doen. Dit is in Borkel en Schaft. Ook organiseerde ik er tentoonstellingen met nog 5 anderen. Die liepen altijd erg goed en dan had ik een drukke tijd. Maar als de tentoonstelling voorbij was, was er opeens een terugval. Op een gegeven ogenblik heb ik toen besloten om naar de stad te trekken in de hoop dat er mensen zouden komen. Ik kreeg er natuurlijk ook steeds meer tijd voor, mijn dochters zijn inmiddels 20, 19 en 13 dus dat gaat allemaal".

tegegevallen

"Ik heb toen dit pand kunnen huren. Het leek me hier heel geschikt in dit straatje, vooral omdat ik toen gehoord had dat de gemeente de ande-

re huisjes hier in de straat zou gaan opknappen. Dus ik dacht: d'r komen allemaal van dit soort winkeltjes. Dat kan dus heel gezellig worden. Maar dat is me eventjes tegengevallen. De huizen zijn bijna allemaal verkrut en heel veel mensen weten niet dat deze winkel er ook nog ligt. Het is meer toeval als ze er eens langskomen en binnenwippen. Enkele vaste klanten heb ik natuurlijk wel, waaronder een paar verzamelaars.

Gelukkig hoef ik van de inkomsten niet te leven. Van het geld dat ik hier verdien kan ik net weer nieuwe spullen kopen. Die koop ik meestal op markten en in rommelwinkeltjes. Veel komt uit België. Er gaat veel tijd in zitten in nieuw spul zoeken. Bovendien knap ik het dan dikwijls nog wat op, bijv. een nieuw verfje erover of opboenen. Zo kun je van iets wat je als een smerig goedje koopt toch nog iets aantrekkelijks maken".

antiek, poppen en potten

"Ik doe samen met Titia in dit deel van de winkel vooral het antiek. Ik heb hier oude kleertjes voor kinderen, blikken, glazen, aardewerk, kleine meubeltjes, spiegels, oude briefkaarten, doosjes enz. In de andere kamer heeft een vriendin, Dorethé, zelfgemaakte poppen en potten. Zij is nl. pottenbakster. Soms heb je hier dagen dat er erg veel mensen langs komen en dan opeens weer een tijd dat je vrijwel niemand ziet. Dan zinkt je soms wel eens de moed in de schoenen. Het zou erg fijn zijn als ik een ruimte kan vinden die beter ligt en toch goedkoop is.

Verder ben ik heel tevreden met deze hobby. Oh ja, de openingstijden zijn elke donderdag, vrijdag en zaterdag van 12 tot 5 uur. Je mag dan rond komen snuffelen, zoveel als je wilt.

Wilhelmina plein 7 tel. 43 25 87

BOEKEN

MYSTIEK	ASTROLOGIE
MEDITATIE	TAROT
YOGA	FILOSOFIE
ALTERNATIEVE GENEESWIJZEN	PSYCHOLOGIE

BOEKHANDEL DE HEREMIET
HEILIGE GEESTSTRAAT 50
EINDHOVEN HOLLAND
TEL. 040-447714